

DECYZJA

Na podstawie art. 138 § 1 pkt 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960r. Kodeksu postępowania administracyjnego (tekst jedn.: Dz.U. z 2024 r. poz. 572 z późn. zm.) oraz art. 11g ust. 1 pkt 1 i ust. 2 ustawy z dnia 10 kwietnia 2003 r. o szczególnych zasadach przygotowania i realizacji inwestycji w zakresie dróg publicznych (tekst jedn.: Dz.U. z 2024 r. poz. 311), po rozpatrzeniu odwołania z dnia 1 lutego 2023 r. [redacted], reprezentowanego przez r. p. [redacted], od decyzji Starosty Kartuskiego nr B.6740.7.28.2022.IF z dnia 18 stycznia 2023 r. o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej pn.: „Rozbudowa drogi gminnej nr 154017G w miejscowości Chmielno, Bukowinki” wydanej na rzecz Wójta Gminy Chmielno, a także w związku z wyrokami: Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gdańsku z dnia 27 marca 2024 r., sygn. akt II SA/Gd 1158/23, uchylającym decyzję Wojewody Pomorskiego nr WI-III.7821.1.4.2023.EK z dnia 11 października 2023 r. oraz poprzedzającą ją decyzję Starosty Kartuskiego nr B.6740.7.28.2022.IF z dnia 18 stycznia 2023 r. w część dotyczącą działek [redacted] obręb ewidencyjny Chmielno, gmina Chmielno oraz Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 19 września 2024 r., sygn. akt II OSK 1670/24, uchylającym ww. wyrok w części dotyczącej decyzji organu pierwszej instancji i w pozostałej części oddalającym skargę kasacyjną

utrzymuję zaskarżoną decyzję Starosty Kartuskiego w mocy w część dotyczącą:
działek [redacted] po podziale [redacted] i nr [redacted] po podziale nr [redacted]
obręb ewidencyjny Chmielno, gmina Chmielno.

UZASADNIENIE

Jak wynika z akt sprawy, w dniu 20 września 2022 r. do Starostwa Powiatowego w Kartuzach wpłynął wniosek Wójta Gminy Chmielno o wydanie decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej pn.: „Rozbudowa drogi gminnej nr 154017G w miejscowości Chmielno, Bukowinki”.

Starosta Kartuski decyzją nr B.6740.7.28.2022.IF z dnia 18 stycznia 2023 r. zezwolił na realizację inwestycji drogowej pn.: „Rozbudowa drogi gminnej nr 154017G w miejscowości Chmielno, Bukowinki” na działkach nr 127/1, 127/8 (127/4), 128, 844/1 (844), 138/3 (138/1), 170/1 (170), 136/1 (136), 878/5 (878/1), 173/1 (173), 171, 177/1 (177), 178/17 (178/11), 178/5 (178/3), 178/6 (178/3), 178/8 (178/4), 181, 182/1 (182), 179/10 (179/2), 179/14 (179/8), 179/16 (179/9), 179/12 (179/5), 121, 131/4, 126 i 180/4 obręb ewid. Chmielno, gmina Chmielno oraz na działce nr 26/1 obręb ewid. Łapalice, gmina Kartuszy, a także nadał jej rygor natychmiastowej wykonalności.

Od powyższego rozstrzygnięcia, w ustawowo przewidzianym terminie odwołanie wniosli:

1. [redacted] reprezentowany przez r.pr. [redacted] (pismem z dnia 1 lutego 2023 r.), zarzucając zaskarżonej decyzji m.in.: naruszenie przepisów postępowania określonych w art. 8 § 1 Kpa, art. 11c ustawy o szczególnych zasadach przygotowania i realizacji inwestycji w zakresie dróg publicznych i art. 64 ust. 1-3 Konstytucji RP w związku z art. 21 ust. 2 Konstytucji RP „polegające na: rażącym naruszeniu przez organ administracji publicznej zasady proporcjonalności poprzez zezwolenie na wytyczenie rozpoczęcia

poszerzenia projektowanej drogi, poczynszy akurat wzdłuż granicy działki gruntu o numerze [REDAKTOWANO] stanowiącej własność skarżącego co z uwagi na ukształtowanie terenu na tej działce (duże różnice wysokości - skarpy) i zapisy miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego (przeznaczenie i nieprzekraczalne linie zabudowy) czyni tę działkę kompletnie lub w znacznym stopniu bezużyteczną i bezwartościową, podczas gdy początek tego poszerzenia można było zaprojektować bez przeszkód na działce sąsiedniej [REDAKTOWANO], co nie spowodowałoby to realnego wyłączenia jej z użytku i zagospodarowania (działka [REDAKTOWANO] ma znacznie większą powierzchnię oraz posiada dostęp do drogi publicznej z wschodniej i zachodniej strony)", naruszenie przepisu art. 17 ust. 1 ustawy o szczególnych zasadach przygotowania i realizacji inwestycji w zakresie dróg publicznych polegające na niewłaściwym zastosowaniu tego przepisu przez organ i błędne uznanie, że „źródło finansowania inwestycji w postaci dofinansowania przesądza bezwzględnie o tym, że w sprawie zachodzi ważny interes społeczny”. Skarżący wniósł o dopuszczenie i przeprowadzenie dowodu z: „a) mapy dla celów projektowych z adnotacją projektanta z 27.01.2023r. zaświadczenia Gminy Chmielno, b) koncepcji budynku usługowo - mieszkalnego ze stycznia 2022r. (wraz z kopią faktury za tę koncepcję nr 3/2022 z dnia 10.01.2022r.), c) kopii wypisu z miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego z dnia 20.08.2020r. wraz z złącznikiem graficznym oraz d) kopii zaświadczenia Urzędu Gminy Chmielno z dnia 21.08.2020r. (wykazujące, że działka [REDAKTOWANO] wg planu miejscowego uchwalonego przez samego wnioskodawcę tj. Gminę Chmielno leży w całości na terenie przeznaczonym pod „zabudowę mieszkaniową jednorodzinną i/lub usługową)” a także o wstrzymanie rygoru natychmiastowej wykonalności zaskarżonej decyzji.

2. [REDAKTOWANO] (pismem z dnia 29 stycznia 2023 r.) stwierdzając, iż w otrzymanej korespondencji nie była uwzględniona informacja, że gmina zamierza wykonać inwestycję częściowo na jej własności, podczas gdy „Gmina skonfiskowała część mojej posiadłości, zmieniała numery działek nie tylko nie prosząc o zgodę właściciela, więcej nawet go o tym osobiście nie informując! Gmina oczekuje więc, że jego mieszkańcy sami odpowiedzialni są za to, żeby dzwonić do gminy i dopytywać się czy, oby gmina nie zabrała im bez pytania i bez uzgodnienia ewentualnego wynagrodzenia części ich własności?!”

Wojewoda Pomorski decyzją nr WI-III.7821.1.4.2023.EK z dnia 11 października 2023 r.:

I uchylił:

- w rozstrzygnięciu zaskarżonej decyzji, znajdujący się na stronie 1, w wierszu 17 licząc od dołu strony, zapis:
- „181”
- w rozstrzygnięciu zaskarżonej decyzji, tabelę znajdującą się na stronach 5 i 6, w punkcie 11 – zawierającą wykaz działek położonych poza liniami rozgraniczającymi teren inwestycji, dla których określono ograniczenia w korzystaniu i zezwolono na wykonanie obowiązku określonego w pkt 11 zaskarżonej decyzji - w zakresie dotyczącym działek: nr 121 (strona 5, poz. 1 tabeli), nr 131/4 (strona 5 i 6 poz. 2 tabeli), nr 26/1 (strona 6 poz. 4 tabeli),
- w rozstrzygnięciu zaskarżonej decyzji, tabelę znajdującą się na stronie 6, w punkcie 11.2 zawierającą wykaz działek położonych poza liniami rozgraniczającymi teren inwestycji, dla których roboty budowlane będą realizowane w oparciu o oświadczenie o prawie do dysponowania nieruchomością na cele budowlane - w zakresie dotyczącym działki nr 181 poz. 2 tabeli z obrębu Chmielno,
- w rozstrzygnięciu zaskarżonej decyzji, znajdujący się na stronie 6, w wierszu od 21 do 25 licząc od dołu strony, zapis:
„13. Termin i tryb wydania nieruchomości.

Wydział Infrastruktury

Pomorski Urząd Wojewódzki w Gdańsku
ul. Okopowa 21/27, 80-810 Gdańsk
tel.: 58 30 77 482, e-mail: wi@gdansk.uw.gov.pl
<https://www.gov.pl/web/uw-pomorski>

- Decyzja, której został nadany rygor natychmiastowej wykonalności, zobowiązuje do niezwłocznego wydania nieruchomości, opróżnienia lokali i innych pomieszczeń; uprawnia do faktycznego objęcia nieruchomości przez właściwego zarządcę drogi oraz uprawnia do rozpoczęcia robót budowlanych.”

i orzekam w tym zakresie poprzez:

- ustalenie, w rozstrzygnięciu zaskarżonej decyzji, w miejsce uchylecia, w tabeli, w punkcie 11:

- na stronie 5 i 6, nowego zapisu:

1	Chmielno	Chmielno	121	przebudowa drogi publicznej nr 1908 G, przebudowa odwodnienia liniowego z przykanalikiem,
2	Chmielno	Chmielno	131/4	przebudowa drogi publicznej nr 1908 G, budowa odwodnienia, przebudowa studni kanalizacyjnej

- na stronie 6, nowego zapisu:

4	Chmielno	Chmielno	26/1	Budowa rowu odwadniającego
---	----------	----------	------	----------------------------

- ustalenie, w rozstrzygnięciu zaskarżonej decyzji, w miejsce uchylecia, na stronie 6, nowego zapisu:

„13. Termin i tryb wydania nieruchomości lub wydania nieruchomości i opróżnienia lokali oraz innych pomieszczeń.

Działając na podstawie art. 16 ust. 2 ustawy z dnia 10 kwietnia 2003 r. o szczególnych zasadach przygotowania i realizacji inwestycji w zakresie dróg publicznych, określam termin odpowiednio wydania nieruchomości lub wydania nieruchomości i opróżnienia lokali oraz innych pomieszczeń na 120 dzień od dnia, w którym niniejsza decyzja stanie się ostateczna.

Decyzja, której został nadany rygor natychmiastowej wykonalności, zobowiązuje do niezwłocznego wydania nieruchomości, opróżnienia lokali i innych pomieszczeń; uprawnia do faktycznego objęcia nieruchomości przez właściwego zarządcę drogi; uprawnia do rozpoczęcia robót budowlanych i uprawnia do wydania przez właściwy organ dziennika budowy.”

II. W pozostałej części zaskarżoną decyzję utrzymał w mocy.

W uzasadnieniu decyzji organ odwoławczy wyjaśnił, że działka skarżącego, [REDAKTOWANO] nr [REDAKTOWANO] uległa podziałowi na działki nr [REDAKTOWANO] i [REDAKTOWANO] gdzie działka nr [REDAKTOWANO] przewidziana jest pod poszerzenie pasa drogowego, pod budowę rowu odprowadzającego i umocnienie skarpy, zaś działka skarżącej, [REDAKTOWANO] nr [REDAKTOWANO] uległa podziałowi na działki nr [REDAKTOWANO] i [REDAKTOWANO] gdzie z kolei działka nr [REDAKTOWANO] przewidziana jest pod poszerzenie pasa drogowego i umocnienie skarpy oraz, że w liniach rozgraniczających teren omawianej inwestycji drogowej znalazły się jedynie te nieruchomości, bądź ich części, których przejęcie z mocy prawa na rzecz Gminy Chmielno było konieczne. Wojewoda Pomorski stwierdził, że w tak wyznaczonych liniach rozgraniczających ulice pozbawienie prawa własności było konieczne, a przepisy prawa, w tym także zasady konstytucyjne i zasada wynikająca z art. 7 Kpa, wymagają uwzględnienia / zrównoważenia interesu społecznego / publicznego jak i słusznego interesu prywatnego, przy czym interes prawny skarżących, w tym chroniony prawem konstytucyjnym, w przedmiotowej sprawie nie został naruszony. Organ odwoławczy również wyjaśnił, że zgodnie z orzeczeniami sądowno-administracyjnymi, organ właściwy do wydania decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej nie jest upoważniony do korygowania rozwiązań przyjętych we wniosku o wydanie ww. decyzji, bowiem to inwestor samodzielnie dokonuje wyboru najbardziej korzystnych rozwiązań lokalizacyjnych i następnie techniczno-wykonawczych inwestycji, mając

Wydział Infrastruktury

Pomorski Urząd Wojewódzki w Gdańsku
ul. Okopowa 21/27, 80-810 Gdańsk
tel.: 58 30 77 482, e-mail: wi@gdansk.uw.gov.pl
<https://www.gov.pl/web/uw-pomorski>

na uwadze spowodowanie jak najmniejszych uciążliwości dla właścicieli nieruchomości. Odnosnie kwestionowanego przez skarżącego zaprojektowanego rozwiązania budowlano-technicznego na wysokości jego działki nr [REDAKTOWANO] obr. Chmielno i podziału tej działki, Wojewoda Pomorski przywołał wyjaśnienia inwestora, iż podcięcie działki [REDAKTOWANO] i wykonanie wyspy spowalniającej na przebudowywanej drodze wynika, z konieczności zastosowania rozwiązania wymuszającego ograniczenie prędkości jazdy pojazdów i jest jedynym rozwiązaniem zapewniającym bezpieczeństwo użytkownikom drogi, mając m.in. na uwadze istniejącą zabudowę na terenie działki nr 845 w Chmielnie, w bezpośrednim sąsiedztwie działki drogowej. Odnosząc się z kolei do zarzutu braku możliwości wjazdu przez skarżącego na swoją działkę [REDAKTOWANO] od strony wsi Chmielno (tj. braku możliwości skrętu w lewo przez wyspę na działkę skarżącego oraz brak możliwości wyjazdu w lewo z działki skarżącego) organ wyjaśnił, iż z mapy projektu zagospodarowania terenu rys. nr Z/1.1, wynika, że zaprojektowana wyspa spowalniająca nie powoduje braku możliwości swobodnego wjazdu i wyjazdu z działki skarżącego w obu kierunkach, zaś kwestia sprawdzenia czy przedmiotowa wyspa spowalniająca została zrealizowana zgodnie z zatwierdzonym projektem budowlanym leży już w kompetencji organu nadzoru budowlanego. Nado, w odpowiedzi na wniosek skarżącego o wstrzymanie rygoru natychmiastowej wykonalności zaskarżonej decyzji Starosty Kartuskiego, Wojewoda Pomorski wyjaśnił, iż Wójt Gminy Chmielno swój wniosek w tej kwestii uzasadnił ważnym interesem Gminy Chmielno zarówno społecznym, tj. uporządkowaniem pasa drogowego i uregulowaniem spływu wód opadowych mającym na celu zabezpieczenie terenów przyległych do drogi przez zalewaniem, jak i gospodarczym, związanym z rozliczeniem otrzymanych na realizację tej inwestycji środków finansowych w ramach zadania pn.: „Kompleksowa modernizacja dróg na terenie Gminy Chmielno dofinansowanego z Programu Rządowego Fundusz Polski Ład: Program Inwestycji Strategicznych”, co uznać należy za spełniające przesłanki nadania rygoru natychmiastowej wykonalności decyzji o pozwoleniu na budowę drogi, wymienione w art. 17 ust. 1 specustawy drogowej.

W związku z wniesioną przez [REDAKTOWANO] reprezentowanego przez r. p. [REDAKTOWANO] na powyższą decyzję skargę do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego (pismo z dnia 15 listopada 2023 r.) zapadł wyrok z dnia 27 marca 2024 r., sygn. akt II Sa/Gd 1158/25, w którym Sąd uchylił zaskarżoną decyzję Wojewody Pomorskiego nr WI-III.7821.1.4.2023.EK z dnia 11 października 2023 r i poprzedzającą ją zezwolenie Starosty Kartuskiego nr B.6740.7.28.2022.IF z dnia 18 stycznia 2023 r. na realizację inwestycji drogowej, w części dotyczącej działek [REDAKTOWANO] i nr [REDAKTOWANO] obręb ewidencyjny Chmielno, gmina Chmielno, wskazując na wstępie zakres orzekania w sprawach drogowych, wynikający z treści art. 11g ust. 3 specustawy drogowej i stanowiący, że „w postępowaniu przed organem odwoławczym oraz przed sądem administracyjnym nie można uchylić decyzji w całości ani stwierdzić jej nieważności, gdy wadą dotknięta jest tylko część decyzji dotycząca odcinka drogi, nieruchomości, działki”. W ocenie Wojewódzkiego Sądu inwestycja w zaplanowanym kształcie istotnie ingeruje w prawo własności właściciela działki [REDAKTOWANO] [REDAKTOWANO] gdyż z jednej strony związana jest ze zmniejszeniem powierzchni nieruchomości działki pozostającej w gestii skarżącego [REDAKTOWANO] ale też dodatkowo skutkuje ograniczeniami w zakresie możliwości zagospodarowania tej części nieruchomości, natomiast organy administracji publicznej obu instancji w ogóle nie zbadały czy lokalizacja spornej inwestycji w zaplanowanym kształcie, nie następuje z nieuzasadnioną i nadmierną ingerencją w prawo własności właściciela skarżącego i tym samym nie rozważyły sprawy pod kątem zastosowania zasady proporcjonalności, którą powinny kierować się w każdym postępowaniu, w którym dochodzi do ograniczenia konstytucyjnie chronionych praw i wolności. Sąd wyjaśnił przy tym, że zawarty w specustawie drogowej uproszczony tryb nabywania nieruchomości pod inwestycje drogowe nie może prowadzić do takich przypadków,

Wydział Infrastruktury

Pomorski Urząd Wojewódzki w Gdańsku
ul. Okopowa 21/27, 80-810 Gdańsk
tel.: 58 30 77 482, e-mail: wi@gdansk.uw.gov.pl
<https://www.gov.pl/web/uw-pomorski>

gdy wnioskowana przez inwestora lokalizacja inwestycji skutkować będzie ewidentnym naruszeniem równowagi pomiędzy potrzebami interesu publicznego a prawami obywateli, którzy zgłaszają uprawnione zastrzeżenia co do planowanego wywłaszczenia ich nieruchomości i dlatego też związanie organu wnioskiem inwestora nie oznacza braku możliwości badania zasadności wybranej przez inwestora lokalizacji drogi. Zdaniem Sądu obowiązkiem organu jest dokonanie oceny, czy nie ma alternatywnych rozwiązań gwarantujących osiągnięcie tego samego celu, przy mniej dotkliwej ingerencji w prawo własności poszczególnych nieruchomości, w związku z tym powinnością inwestora jest ustosunkowanie się do zastrzeżeń dotyczących zaprojektowanej lokalizacji inwestycji drogowej, a rzeczą organu jest taka weryfikacja wniosku, aby nie dochodziło do arbitralnego wyznaczenia nieruchomości podlegających wywłaszczeniu. W rezultacie ostateczne określenie kształtu inwestycji, w tym zakresu wywłaszczeń, może być efektem uwzględnienia przez inwestora zarzutów co do lokalizacji inwestycji drogowej i modyfikacji dokumentacji projektowej. Jednocześnie Sąd zaznaczył, że „niekiedy nieprzedstawienie przez inwestora alternatywnych rozwiązań projektowych, bądź niedokonanie korekty przebiegu drogi, może skutkować decyzją odmowną”. W podsumowaniu Wojewódzki Sąd Administracyjny w Gdańsku uznał, że przy wydaniu zaskarżonej decyzji Wojewody Pomorskiego doszło do naruszenia: art. 8 § 1 Kpa w związku z art. 11c specustawy drogowej, art. 64 ust. 1 - 3 Konstytucji RP w związku z art. 21 ust. 1 Konstytucji RP oraz art. 11d ust. 1 pkt 3a w związku z art. 11f ust. 1 pkt 4 specustawy drogowej, a także art. 7, art. 77 § 7 i art. 80 Kpa, i naruszenia te miały istotny wpływ na wynik sprawy, albowiem doprowadziły one do udzielenia zezwolenia na realizację inwestycji drogowej w kształcie, który w nadmierny sposób ingerował w prawo własności działki [redacted] przy jednoczesnym braku uzasadnienia zakresu tej ingerencji oraz braku rozważenia możliwości innego zaprojektowania przebiegu inwestycji.

Skargi kasacyjne od wyroku Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gdańsku wnieśli Wojewoda Pomorski (skargą z dnia 20 maja 2024 r.) oraz Wójt Gminy Chmielno (skargą z dnia 28 maja 2024 r.).

Naczelny Sąd Administracyjny, po rozpoznaniu ww. skarg kasacyjnych, wyrokiem z dnia 19 września 2024 r. sygn. akt II OSK 1670/24, uchylił ww. wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gdańsku w części dotyczącej decyzji organu pierwszej instancji, a w pozostałej części oddalił skargi kasacyjne, co spowodowało konieczność ponownego zbadania przez Wojewodę Pomorskiego prawidłowości decyzji Starosty Kartuskiego w część dotyczącą działki [redacted] obręb ewidencyjny Chmielno, gmina Chmielno i rozpoznania odwołania [redacted]

W wyroku tym Naczelny Sąd Administracyjny wyjaśnił, że nie neguje szczególnej, przyspieszonej i uproszczonej procedury zezwolenia na realizację inwestycji drogowej, podyktowanej ważnym celem publicznym jakim jest budowa dróg, gdyż spełnia ona zakładane cele i przyczyniła się do przyspieszenia inwestycji drogowych w Polsce. Sąd zauważył, że elementem tej procedury jest pewien „automatyzm” działania administracji, który wyraża się w tym, że organy oceniają sprecyzowany przez inwestora wniosek i w tym zakresie wydają decyzję. Sąd zaznaczył jednak, że „w wyjątkowych przypadkach, gdzie zachodzi obawa nadużycia instrumentów tej ustawy, a wskutek tego może dojść do nieuzasadnionego pozbawienia jednostki prawa własności, należy posilkować się zasadami wynikającymi z samej Konstytucji, jak i też prokonstytucyjną wykładnią przepisów specustawy drogowej. (...) Jeżeli ustalone zostanie, że ograniczenie prawa własności następuje w danym przypadku z naruszeniem standardów wynikających z jej art. 21 ust. 2, czy 31 ust. 3 Konstytucji, to może stanowić to podstawę do stosownej reakcji organu (na przykład żądania od inwestora uzasadnienia zaprojektowania określonego rozwiązania drogowego)”. Sąd wyjaśnił zatem, że w niniejszej sprawie projekt rozbudowy drogi w miejscowości Chmielno zawiera jeden sporny element dotyczący poszerzenia

Wydział Infrastruktury

Pomorski Urząd Wojewódzki w Gdańsku
ul. Okopowa 21/27, 80-810 Gdańsk
tel.: 58 30 77 482, e-mail: wi@gdansk.uw.gov.pl
<https://www.gov.pl/web/uw-pomorski>

pasa drogowego na wysokości nieruchomości [REDAKTOWANE], skutkiem czego doszło do pozbawienia skarżącego znacznej części jego działki budowlanej [REDAKTOWANE] ograniczenia możliwości jej zabudowy, po podziale działki [REDAKTOWANE] przy czym w toku postępowania administracyjnego wyjaśnienie powodów takiego rozwiązania projektowego ograniczyło się do krótkiej uwagi inwestora - Wójta Gminy Chmielno, że jest to podyktowane względami bezpieczeństwa (ograniczenia prędkości pojazdów), bez wskazania, czy i dlaczego takie rozwiązanie nie mogło być zastosowane na odcinku działki sąsiedniej [REDAKTOWANE] i to zaledwie około 30 m dalej, gdzie drogę i tak wyznaczono w szerszych granicach, przyjętej i uczynionej przez Wojewodę Pomorskiego podstawą zaskarżonej decyzji.

W piśmie z dnia 24 kwietnia 2025 r. skierowanym do Wojewody Pomorskiego [REDAKTOWANE] oświadczył, iż „podtrzymuje on w całości swoje odwołanie z dnia 30.01.2023 roku, wszelkie zawarte w nim oraz kolejnych pismach w sprawie zarzuty, wniosku oraz argumenty oraz wnosi o uchylenie zaskarżonej decyzji z dnia 18 stycznia 2023 roku wydanej przez Starostę Kartuskiego w sprawie B.6740.7.28.2022.IF”, jednocześnie stwierdzając, że z wiążących Wojewodę Pomorskiego wyroków Sądów obu instancji wynika, iż „zaskarżona decyzja Starosty Kartuskiego (...) powinna ulec zmianie w taki sposób aby nie ingerowała” jego w prawo własności, a zaprojektowanie poszerzenia na jego nieruchomości „rażąco i w sposób spreczny z prokonstytucyjną wykładnią przepisów specustawy” naruszają prawo. Jak podnosi skarżący „wytyczne zawarte w uzasadnieniach obu orzeczeń jednoznacznie sprowadzają się do tego, że rozstrzygnięcie organu odwoławczego powinno sprowadzać się do uchylenia zaskarżonej decyzji Starosty Kartuskiego w całości, a względnie do jej uchylenia w zakresie dotyczącym nieruchomości” działki [REDAKTOWANE] obręb Chmielno.

Ponownie rozpoznając przedmiotową sprawę, w zakresie uchylonej ww. wyrokami Sądów decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej na działkach [REDAKTOWANE] (przez podziałem) obręb Chmielno gmina Chmielno, Wojewoda Pomorski pismami nr WI-III.7821.1.4.2023.AZ.w z dnia 30 kwietnia 2025 r. oraz WI-III.7821.1.4.2023.AZ.y z dnia 23 lipca 2025 r. zobowiązał inwestora – Wójta Gminy Chmielno do szczegółowego wypowiedzenia się w sprawie podniesionych zarzutów przez skarżącą stronę, tj. [REDAKTOWANE] dotyczących lokalizacji przedmiotowej inwestycji drogowej na działce [REDAKTOWANE] poprzez poszerzenie drogi na wysokości ww. działki i w konsekwencji przejęcie działki [REDAKTOWANE] (powstałej z podziału działki [REDAKTOWANE] pod rozbudowę drogi gminnej, zawartych m.in. w odwołaniu z dnia 1 lutego 2023 r., w kolejnych pismach składanych w sprawie oraz w piśmie z dnia 17 lipca 2025 r., a także do wyjaśnienia, czy istnieją alternatywne rozwiązania gwarantujące osiągnięcie tego samego celu (rozbudowę drogi), przy mniej dotkliwej ingerencji w prawo własności nieruchomości skarżącego.

Odpowiedzi Wójt Gminy Chmielno udzielił w pismach nr RU.I.7012.01.2023 z dnia 3 czerwca 2025 r., z dnia 10 czerwca 2025 r. i z dnia 15 września 2025 r. Wójt Gminy Chmielno wyjaśnił (pismo z dnia 3 czerwca 2025 r.), że normatywny standard projektowanej drogi wymagał poszerzenia pasa drogi w obrębie działki skarżącego [REDAKTOWANE] po podziale [REDAKTOWANE] obręb Chmielno, podobnie jak działek nr 878/1 (po podziale nr 878/5), nr 170 (po podziale nr 170/1) i nr [REDAKTOWANE] (po podziale [REDAKTOWANE] a to z kolei wiązało się z koniecznością modyfikacji kształtu istniejących skarp na tych nieruchomościach, złagodzenia tych skarp i ich właściwego umocnienia. Inwestor stwierdził, że „wydzielenie części działki skarżącego pod rozbudowę drogi nie było podyktowane lokalizacją wyspy zwalniającej, a koniecznością odpowiedniego i bezpiecznego ukształtowania skarpy i wykonania otwartego rowu RO-1. Rów ten, zlokalizowany między innymi na wysokości działki skarżącego jest niezbędny, z uwagi na ukształtowanie terenu jego działki jak i zlokalizowanego tam wąwozu, z którego w kierunku przedmiotowej drogi spływają znaczne ilości wody opadowej. (...) Wielkość terenu wydzielonego na poszerzenie drogi (...) generuje konieczność

Wydział Infrastruktury

Pomorski Urząd Wojewódzki w Gdańsku
ul. Okopowa 21/27, 80-810 Gdańsk
tel.: 58 30 77 482, e-mail: wi@gdansk.uw.gov.pl
<https://www.gov.pl/web/uw-pomorski>

umiejscowienia wspomnianego rowu jak i wykonanie skarpy" (pismo z dnia 15 września 2025 r.). Inwestor dodał także, że alternatywnym rozwiązaniem rozważanym na etapie projektowania było zastosowanie murów oporowych wzdłuż działki skarżącego, co zapewniłoby mniejszą ingerencję w teren tej działki i nie powodowałoby konieczności budowania skarpy, przy czym rozwiązanie to nie zlikwidowałoby kwestii spływu wód opadowych z wąwozu znajdującego się od strony północnej działki skarżącego, a nadto całkowicie uniemożliwiłoby dojazd do działki. Zdaniem inwestora zastosowane rozwiązanie było najbardziej efektywne dla przebudowywanej drogi i jednocześnie nie zamykało dostępu drogowego na teren nowo powstałej działki nr [REDAKTOWANO] w Chmielnie. Możliwość wjazdu na działkę skarżącego nr [REDAKTOWANO] zobrazowano na dołączonym do pisma z dnia 15 września 2025 r. załączniku graficznym. Z kolei, odnosząc się do zaprojektowanego na wysokości działki skarżącego poszerzenia drogi wraz z wyspą spowalniającą, Wójt Gminy Chmielno wyjaśnił, że wynikało ono z lokalizacji już istniejącej zabudowy na terenie działek nr 845 i nr 850 w Chmielnie i ustalonego obszar zabudowanego, utrwalonego znakiem D-42 zlokalizowanym na wysokości granicy działek nr 849 i 850 w Chmielnie, a tym samym koniecznością ograniczenia prędkości jazdy z terenu niezabudowanego w obszar zabudowany wsi Chmielno. Nadto wybór lokalizacji miejsca zastosowania wyspy spowalniającej podyktowany był istniejącą topografią terenu, gdzie działka skarżącego nr [REDAKTOWANO] posiadała łagodniejszy spadek w kierunku drogi, zaś na działce sąsiedniej [REDAKTOWANO] różnice terenu były większe. Zdaniem zarządcy drogi lokalizację wyspy spowalniającej na wysokości działki [REDAKTOWANO] w Chmielnie, uznano za miejsce najbardziej korzystne zarówno ze względu na istniejące ukształtowanie terenu jak i z uwagi na bezpieczeństwo uczestników ruchu drogowego, tj. kierowców i pieszych, wskazując jednocześnie, że odstąpiono od zaprojektowania w omawianym rejonie chodnika dla pieszych. Do pisma z 15 września 2025 r. inwestor dołączył także szkic przedstawiający zmodyfikowany przebieg rowu odwadniającego i przeciwskarpy tego rowu, w sytuacji braku zaprojektowania na drodze wyspy spowalniającej na wysokości działki [REDAKTOWANO] który, wskazując, iż umiejscowienie tej wyspy nie wpływa istotnie na wielkość terenu wydzielonego z działki skarżącego na poszerzenie drogi. Dalej, w odniesieniu do zarzutu [REDAKTOWANO] dotyczącego wpływu omawianej inwestycji na zabudowę działki nr [REDAKTOWANO] powstałej po podziale działki nr [REDAKTOWANO] Wójt Gminy Chmielno przedłożył (przy piśmie z dnia 10 czerwca 2025 r.) m.in. rysunek obrazujący przebieg nieprzekraczalnej linii zabudowy w odległości 6 m od zewnętrznej krawędzi nowoprojektowanej jezdni, wyznaczonej zgodnie z ustawą o drogach publicznych, w nawiązaniu do przedstawionej przez skarżącego (przy odwołaniu z dnia 1 lutego 2023 r.) koncepcji zagospodarowania i zabudowy jego działki budynkiem mieszkalno-usługowym oraz wyjaśnił, że „działka skarżącego oznaczona pierwotnie numerem [REDAKTOWANO] w Chmielnie objęta jest ustaleniami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego przyjętego uchwałą Rady Gminy Chmielno nr VIII/86/2019 w dniu 26 czerwca 2019r. w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla fragmentu wsi Chmielno „Jezioro Białe” (Dz. Urz. Woj. Pomorskiego z dnia 08.09.2019r. poz. 3731). Ustalenia ww. planu dopuszczają zabudowę na terenie tej działki, jednak jest ona znacznie ograniczona ustalonymi liniami nieprzekraczalnej zabudowy. Linie te (...) zostały ustalone w odniesieniu do ukształtowania terenu czyli istniejących skarp od strony północnej, z uwagi na skarpy wąwozu i od strony wschodniej skarpę od drogi gminnej. W ocenie Inwestora przedmiotowa inwestycja drogowa nie ingeruje w możliwość zabudowy działki skarżącego, wbrew temu co podnosi w odwołaniu wskazując na koncepcję architektoniczną i domniemaną przyszłą linię zabudowy.”

Z kolei swoje stanowisko [REDAKTOWANO] zaprezentował w pismach z dnia 5 czerwca 2025 r., 17 lipca 2025 r., 24 lipca 2025 r., 6 sierpnia 2025 r., 30 września 2025 r. i 16 października 2025 r. Skarżący po pierwsze zakwestionował twierdzenie Wójta Gminy Chmielno

Wydział Infrastruktury

Pomorski Urząd Wojewódzki w Gdańsku
ul. Okopowa 21/27, 80-810 Gdańsk
tel.: 58 30 77 482, e-mail: wi@gdansk.uw.gov.pl
<https://www.gov.pl/web/uw-pomorski>

jakoby inwestycja nie wpływa na sposób zabudowy jego działki zabudowy, uznając iż obecnie nie ma on „jakiegokolwiek możliwości realizacji tego projektu”, a „realizacja każdego innego projektu na wspomnianej nieruchomości będzie wyjątkowo kosztowna z uwagi na to, że część niewyłączona działki gruntu mojego mocodawcy stanowi skarpa”, zaś „stanowisko organu to gołosłowna polemika z prawidłowymi ustaleniami i poglądami sądów administracyjnych obu instancji”. Skarżący tym samym wezwał do „zwrócenia całości odebranej mu części działki [redacted] stanowiącej obecnie [redacted] przeprojektowania i przebudowania układu drogowego w taki sposób aby poszerzenie znalazło się na działce nr 138/4”. Po drugie skarżący podnosił, że twierdzenia inwestora, iż skarpa na wysokości działki skarżącego miała niższe rzędne są nieprawdziwe, gdyż „różnica wysokości pomiędzy drogą a skarpą była niższa na działce sąsiedniej (165,53 m n.p.m. droga, względem 166 m n.p.m. działka sąsiednia) niż na działce skarżącego (165,19 m n.p.m. droga względem 166,1 m n.p.m. działka skarżącego) (...) co jednoznacznie wskazuje, że z punktu widzenia techniki budowlanej bardziej optymalnym rozwiązaniem był urządzenie poszerzenia na wysokości działki sąsiedniej, gdzie była mniejsza skarpa. Przede wszystkim jednak [redacted] wielokrotnie podkreślił, że „Wojewoda jako organ administracji publicznej jest związany stanowiskiem prawnym (w tym wykładnią przepisów prawa) NSA w Warszawie w niniejszej sprawie”, a zatem powinien umożliwić stronom „zajęcie stanowiska i zapoznanie z materiałem sprawy już zgromadzonym przed wydaniem wyroku przez NSA w Warszawie, a nie szczegółowo wzywać do wypowiedzenia co do poszczególnych kwestii sugerując tym samym stronom składanie wniosków dowodowych i pomagając jednej ze stron w wyjaśnianiu poszczególnych zagadnień”, bowiem „kwestie wymagające wyjaśnienia wskazał już NSA w uzasadnieniu swojego orzeczenia i nie wymagają one uzupełniającego postępowania dowodowego, które obecnie prowadzi organ lub umożliwia Gminie Chmielno”. Nadto zdaniem skarżącego Wojewoda Pomorski winien „rozważyć podnosząc od początku przez skarżącego kwestię, czy sporną wysepkę zwalniającą powodującą przejście przez inwestora drogi tj. Gminę Chmielno części działki [redacted] (z bardzo dużym uszczerbkiem dla skarżącego jako jej właściciela, kupionej na cele budowlane na terenie przeznaczonym w planie miejscowym uchwalonym przez tę gminę!!! na budownictwo w obszarze zabudowanym wsi!) nie można było racjonalnie bez prawie żadnego uszczerbku zaprojektować około 30 metrów wcześniej na wysokości działki nr 138/1 (poza wsią kilkuhektarowej, rolnej i nie przeznaczonej pod zabudowę i wjazdy do garaży, nie mającej tylko kilkunastometrowej dostępności do drogi dojazdowej a wręcz wielokilometrową i to także od innej granicy tej działki)”.

Działając zgodnie z dyspozycją art. 10 Kpa Wojewoda Pomorski, zawiadomieniami nr WI-III.7821.1.4.2023.AZ.x z dnia 17 czerwca 2025 r. oraz WI-III.7821.1.4.2023.AZ.z z dnia 17 września 2025 r., poinformował strony postępowania administracyjnego o możliwości zapoznania się z aktami sprawy i wypowiedzenia się w sprawie, jednocześnie przekazując [redacted] reprezentowanemu przez r.pr. Mariusza Hirsza, stanowisko Wójta Gminy Chmielno w sprawie zarzutów podniesionych w odwołaniu i kolejnych pismach.

Mając powyższe na uwadze, Wojewoda Pomorski rozpatrując ponownie przedmiotową sprawę w postępowaniu odwoławczym stwierdza co następuje:

Zgodnie z art. 153 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (tekst jedn.: Dz.U. z 2024 r. poz. 935 z późn. zm.) ocena prawna i wskazania co do dalszego postępowania wyrażone w orzeczeniu sądu wiążą w sprawie organy, których działanie, bezczynność lub przewlekłe prowadzenie postępowania było przedmiotem zaskarżenia, a także sądy, chyba że przepisy prawa uległy zmianie. W omawianej sprawie NSA w wyroku z dnia 19 września 2024 r. przesądził, iż zebrany w sprawie materiał dowodowy nie uprawniał Wojewody

Wydział Infrastruktury

Pomorski Urząd Wojewódzki w Gdańsku
ul. Okopowa 21/27, 80-810 Gdańsk
tel.: 58 30 77 482, e-mail: wi@gdansk.uw.gov.pl
<https://www.gov.pl/web/uw-pomorski>

Pomorskiego do przyjęcia, że rozwiązania podziałowe i projektowe, zatwierdzone decyzją Starosty Kartuskiego nr B.6740.7.28.2022.IF z dnia 18 stycznia 2023 r., w obszarze dotyczącym działki [redacted] obręb Chmielno stanowiącej własność [redacted] oraz sąsiedniej działki [redacted] zasługiwały na akceptację w praworządnym państwie i nie naruszały, chronionego Konstytucją Rzeczypospolitej Polskiej, prawa własności skarżącego, a zatem utrzymania w tej części zaskarżonej decyzji organu I instancji w mocy.

Co należy podkreślić, Sądy obu instancji, w związku z art. 134 § 1 ustawy Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi stanowiącym, że sąd rozstrzyga w granicach danej sprawy nie będąc jednak związany zarzutami i wnioskami skargi oraz powołaną podstawą prawną, oraz na podstawie art. 11g ust. 3 ustawy o szczególnych zasadach przygotowania i realizacji inwestycji w zakresie dróg publicznych, zgodnie z którym w postępowaniu przed organem odwoławczym oraz przed sądem administracyjnym nie można uchylić decyzji w całości ani stwierdzić jej nieważności, gdy wadą dotknięta jest tylko część decyzji dotycząca odcinka drogi, nieruchomości, działki, wydały wyroki uchylające jedynie decyzję Wojewody Pomorskiego nr WI-III.7821.1.4.2023.EK z dnia 11 października 2023 r. jedynie odnośnie ww. nieruchomości [redacted] na [redacted] obręb Chmielno, co oznacza, że w pozostałym zakresie zaskarżone decyzje Starosty Kartuskiego i Wojewody Pomorskiego pozostają w obrocie prawnym. Jak wskazał WSA w Gdańsku w swoim wyroku z dnia 27 marca 2024 r. „przepis art. 11g ust. 3 ustawy wskazuje nie na zakres zaskarżenia, lecz na zakres stwierdzonej wady, uniemożliwiając uchYLENIE decyzji w całości i stwierdzenia jej nieważności wówczas, gdy «wadą dotknięta jest tylko część decyzji dotycząca odcinka drogi, nieruchomości, działki» (wyrok NSA z dnia 28 października 2011 r., sygn. akt II OSK 1932/11)”. W tym stanie rzeczy, wbrew oczekiwaniom [redacted] Wojewoda Pomorski, nie może orzec o uchyleniu decyzji Starosty Kartuskiego w całości, gdyż ta na mocy wyroku NSA stała się prawomocna, poza częścią dotyczącą ww. nieruchomości działki [redacted] obręb Chmielno. Zatem zakres orzekania Wojewody Pomorskiego w ponownym rozpoznaniu odwołania [redacted] również ograniczony jest do tychże nieruchomości.

W ramach omawianej inwestycji drogowej polegającej na „Rozbudowa drogi gminnej nr 154017G w miejscowości Chmielno, Bukowinki” zatwierdzony został podział 16 nieruchomości (załącznik nr 2 do decyzji), w tym działki [redacted] obręb Chojnice stanowiącej własność [redacted] i sąsiedniej działki nr [redacted] oraz projekt budowlany stanowiący załącznik nr 3 do decyzji. Z treści decyzji Starosty Kartuskiego i załączników do niej wynika, że działki [redacted] podziałowi na działkę [redacted] o powierzchni 160 m², znajdująca się w liniach rozgraniczających teren pasa drogowego i przechodzącej na własność przez Wójta Gminy Chojnice, oraz działkę [redacted] o powierzchni 673 m² poza zakresem inwestycji i pozostającą we własności [redacted]. Ocenili to Sądy obu instancji zatwierdzony projekt rozbudowy drogi gminnej w Chojnicach, w spornym zakresie dotyczącym ww. nieruchomości, znacząco ingeruje w prawo własności.

Niemniej jednak, wbrew twierdzeniu [redacted] Sądy definitywnie nie przekreśliły możliwości zatwierdzenia przedstawionego w projekcie budowlanym rozwiązania projektowego i dokonanego podziału nieruchomości [redacted], a jedynie podkreśliły, że zarówno wyjaśnienia inwestora co do przyjętego rozwiązania podziałowego i techniczno-budowlanego, jak i stanowisko Wojewody Pomorskiego w tym zakresie, są niewystarczające, lakoniczne i nie mogą być podstawą do utrzymania w mocy skarżonej decyzji Starosty Kartuskiego o pozwoleniu na realizację inwestycji drogowej w części dotyczącej tej działki i sąsiedniej działki nr 138/1. Jak wyraźnie stwierdził NSA w swoim wyroku z dnia 19 września 2024 r. „jeżeli ustalone zostanie, że ograniczenie prawa własności następuje w danym przypadku z naruszeniem

Wydział Infrastruktury

Pomorski Urząd Wojewódzki w Gdańsku
ul. Okopowa 21/27, 80-810 Gdańsk
tel.: 58 30 77 482, e-mail: wi@gdansk.uw.gov.pl
<https://www.gov.pl/web/uw-pomorski>

standardów wynikających z (...) art. 21 ust. 2, czy 31 ust. 3 Konstytucji, to może stanowić to podstawę do stosownej reakcji organu (na przykład żądania od inwestora uzasadnienia zaprojektowania określonego rozwiązania drogowego). W niniejszej sprawie projekt rozbudowy drogi w miejscowości Chmielno zawiera jeden sporny element wyrażający się w poszerzeniu pasa drogowego na wysokości nieruchomości [redacted] skutkiem czego doszło do pozbawienia skarżącego znacznej części działki budowlanej i ograniczenia możliwości jej zabudowy. W toku postępowania wyjaśnienie powodów takiego rozwiązania projektowego, którego skutkiem przecież jest najdalej idąca ingerencja w prawo własności skarżącego (...), ograniczyło się do uwagi Wójta, że jest to podyktowane względami bezpieczeństwa (ograniczenia prędkości pojazdów). Nie wyjaśniono jednak, czy i dlaczego takie rozwiązanie nie mogło być zastosowane na odcinku działki sąsiedniej [redacted] (numeracja przed podziałem), zaledwie około 30 m dalej, gdzie drogę i tak wyznaczono w szerszych granicach". W tym stanie rzeczy w ponownym rozpoznaniu sprawy obowiązkiem Wojewody Pomorskiego było przeprowadzenie postępowania wyjaśniającego poprzez zobligowanie Wójta Gminy Chojnice to uzasadnienia, w sposób jednoznaczny i nie budzący wątpliwości, przyjętego rozwiązania projektowego w obszarze działki skarżącego, w szczególności w kwestii dokonanego podcięcia działki [redacted] na potrzeby planowanego rozbudowywanego pasa drogowego drogi gminnej. Związanie Wojewody Pomorskiego wyrokiem NSA, na podstawie art. 153 prawa o postępowaniu przed sądami administracyjnymi, skutkuje właśnie tym, że organ musi przeprowadzić postępowanie wyjaśniające, w celu przesądzenia czy udzielenie pozwolenia na realizację inwestycji w zakresie dróg publicznych na działce [redacted] (po podziale działki [redacted] jest możliwe czy też, z uwagi na daleko idące ograniczenia prawa własności skarżącego i naruszenie zasady proporcjonalności, czy powinien odmówić tego pozwolenia. Bez uzupełnienia materiału dowodowego w sprawie taka ocena nie jest możliwa. W tym celu Wojewoda Pomorski uprawniony był, na podstawie art. 136 § 1 Kpa, do zobowiązania inwestora do uzupełnienia dowodów i materiałów w przedmiotowej sprawie.

Analizując całość zebranego materiału dowodowego w sprawie, w tym przedłożone przez Wójta Gminy Chmielno wyjaśnienia, stwierdzić należy, że przyjęte rozwiązania podziałowe i projektowe dotyczące działki [redacted] są prawidłowe.

Zauważyć należy, że działka [redacted] (przed podziałem) jest działką niezabudowaną, o zróżnicowanym poziomie terenu, ze spadkiem w kierunku wschodnim w stronę działki drogowej nr 171 – ul. Damroki w Chmielnie, tj. od około 169,9 m n.p.m. (przy granicy z sąsiednią działką budowlaną [redacted] południowo-zachodnim jej narożu) do około 165,5 m n.p.m. (przy granicy z działką drogową nr 171, w północno-wschodnim jej narożu). Dodatkowo wzdłuż granicy północnej tej nieruchomości występuje obniżenie terenu z uwagi na przebiegający wąwóz. Dalej w kierunku Łapalic, działki położone wzdłuż drogi gminnej, w tym działki [redacted] 170, 878/1 (od ok. km 0+170,00 do ok. km 0+730,00) również są znacznie wyniesione w stosunku do tej drogi. Jak wynika z projektu budowlanego, począwszy od ww. działki [redacted] od km 0+137,30 drogi, w kierunku Łapalic, „na odcinkach poza terenem zabudowanym droga będzie posiadać jednolity przekrój drogowy z jednostronnymi rowami drogowymi”, „z miejscowym obramowaniem krawężnikami betonowymi w celu ukierunkowania wód do rowów”. „Na odcinkach na terenie zabudowanym [tj. od działki nr 845 w kierunku ul. Gryfa Pomorskiego] zastosowany został na całej długości jednolity przekrój poprzeczny uliczny – na obu krawężniach jezdni będzie znajdował się krawężnik” (Opis do Projektu zagospodarowania terenu, pkt 3.1 pn.: Projektowany układ drogowy, str. 17 i 18). Planowane ww. rowy przydrożne, w tym rów RO-1 rozpoczynający się na wysokości działki skarżącego [redacted] (po podziale), i dalej biegnące w kierunku Łapalic, pełnią rolę odwadniającą powierzchnię dróg i zaprojektowano je jako rowy wsiąkowo-

Wydział Infrastruktury

Pomorski Urząd Wojewódzki w Gdańsku
ul. Okopowa 21/27, 80-810 Gdańsk
tel.: 58 30 77 482, e-mail: wi@gdansk.uw.gov.pl
<https://www.gov.pl/web/uw-pomorski>

odparowujące o przekroju trójkątnym i głębokości 0,5 m. Szczegółowe rozwiązania przekroju drogi i rowów wsiąkowo-odparowujących przedstawia Przekrój Charakterystyczny nr 2 km 0+157,20 na rysunku nr D-4 pn.: Przekrój normalny (Projekt architektoniczno-budowlany, str. 21), sporządzony w miejscu planowanej wyspy spowalniającej na wysokości ww. działki nr [REDAKTED]. Jak wynika z tego rysunku, za rowem przydrożnym, po jego lewej stronie, zaprojektowano odpowiednie spadki terenu, tj. skarpy, mające również w celu zabezpieczenia terenu dróg przez zalewaniem i osuwaniem się mas ziemnych z powyżej znajdujących się nieruchomości.

Zdaniem Wojewody Pomorskiego podcięcie działki [REDAKTED] i następnych (w kierunku Łapalic), w związku z odpowiednim i bezpiecznym ukształtowaniem skarp (zachowania ich stateczności) oraz wykonania otwartych rowów wsiąkowo-odparowujących, było konieczne. Zakres podjęcia działki skarżącego [REDAKTED] i wyodrębnienie z niej działki [REDAKTED] stanowiącej pas rozbudowanej drogi gminnej, był wymuszony względami technicznymi i konstrukcyjnymi, w szczególności dla projektowanych skarp oraz rowów. Z kolei zastosowanie alternatywnego rozwiązania, jak wyjaśnił Wójt Gminy Chmielno, w postaci muru oporowego o ile zapewniłoby mniejszą ingerencję w teren działki skarżącego i nie powodowałoby konieczności budowania skarpy, co należy, która to podkreślić generuje zakres, to jednak nie rozwiązywałoby istotnego problemu odprowadzenia spływającej wody opadowej z działki skarżącego i wąwozu na niej, a ponadto uniemożliwiłoby dojazd do tej działki. Zaprojektowanie rowu odwadniającego wzdłuż działki skarżącego [REDAKTED] powoduje, iż woda opadowa z wąwozu zlokalizowanego pomiędzy tą działką a sąsiednią działką nr 138/1, gromadzić się będzie w tym rowie. W sytuacji jego braku, wody opadowe z wąwozu naturalnie spływałyby na drogę gminną, co jest niedozwolone i zagrażałoby bezpieczeństwu użytkowników ruchu drogowego.

Następnie, odnosząc się do kwestii spornej wyspy spowalniającej zaprojektowanej na wysokości działki [REDAKTED] a w pasie drogi gminnej na działce nr 171, warto zauważyć, iż jej lokalizacja nie wpływa zasadniczo na sposób podziału działki skarżącego, co wynika z przedstawionego przez inwestora, przy piśmie z dnia 15 września 2025 r., rysunku przedstawiającego zagospodarowanie działki drogowej nr 171 i działki skarżącego [REDAKTED] bez wyspy spowalniającej lecz w dalszym ciągu z niezbędnymi rowem przydrożnym i skarpami. Podcięcie działki skarżącego i jej podział na działkę [REDAKTED] wchodzącą w skład pasa drogowego w dalszym ciągu byłby konieczny, i różniłby się nieznacznie od podziału zatwierdzonego skarżoną decyzją Starosty Kartuskiego. Ewentualne przesunięcie wyspy spowalniającej o postulowane 30 m w kierunku działki sąsiedniej nr 138/1 nie spowodowałoby zatem istotnie odmiennego podziału działki skarżącego, a tym samym ingerencja w prawo własności byłaby porównywalna do obecnej. Dodatkowo wyjaśnienia zarządcy drogi, potwierdzone analizą materiału dowodowego, w tym archiwalnymi zdjęciami satelitarnymi dostępnymi w portalu Google Street View (wydruk zdjęcia z działki drogowej nr 171 ze znakiem D-42, z okresu datowanego na czerwiec 2019 r.), iż na etapie projektowania działka [REDAKTED] położona była poza terenem zabudowy (istniejąca zabudowa dopiero na działkach nr 845 i 850) i dlatego na jej wysokości zastosowano tzw. „bramę wjazdową z wyspą”, uznać należy za zasadne. Bowiem „w celu ograniczenia prędkości jazdy z terenu niezabudowanego w obszar zabudowany wsi Chmielno wprowadzono wzajemne fizyczne wyróżnienie odcinków dróg o różnych prędkościach dopuszczalnych, tak aby niezależnie od ustawionych znaków drogowych kierujący pojazdem miał świadomość wjazdu na drogę, na której obowiązuje ograniczenie prędkości. Do tego celu w omawianym przypadku zastosowano tzw. bramę wjazdową z wyspą spowalniającą, która wymusiła poszerzenie drogi i wydzielenie części działki oznaczonej obecnie jako [REDAKTED] w Chmielnie”. W ocenie organu odwoławczego wyjaśnienia Wójta Gminy Chmielno nie budzą zastrzeżeń, a przyjęte rozwiązania uznać należy za racjonalne. Warto też w tym miejscu wyjaśnić, że zgodnie z wyrokami WSA w Gdańsku z dnia

Wydział Infrastruktury

Pomorski Urząd Wojewódzki w Gdańsku
ul. Okopowa 21/27, 80-810 Gdańsk
tel.: 58 30 77 482, e-mail: wi@gdansk.uw.gov.pl
<https://www.gov.pl/web/uw-pomorski>

27 marca 2024 r., sygn. akt II SA/Gd 1158/23 i NSA z dnia 19 września 2024 r., sygn. akt II OSK 1670/24, uchylona została decyzja Wojewody Pomorskiego nr WI-III.7821.1.4.2023.EK z dnia 11 października 2023 r. jedynie w część dotyczącą działki [REDAKTOWANO] obręb ewidencyjny Chmielno, gmina Chmielno, co oznacza (jak już wyżej wyjaśniono), że w pozostałej części decyzja Wojewody Pomorskiego utrzymująca w mocy decyzję Starosty Kartuskiego stała się prawomocna, tj. w szczególności w części dotyczącej działki drogowej nr 171 obręb Chmielno, na której to sporna wyspa została zaprojektowana. Tut. organ nie ma zatem możliwości na tym etapie postępowania administracyjnego ingerowania w rozwiązania projektowe na działce nr 171, i ewentualnego przesunięcia spornej wyspy spowalniającej o około 30 m w kierunku działki [REDAKTOWANO] jak tego oczekuje skarżący, gdyż wiązałoby się to z koniecznością dokonania zmian projektowych na działce nr 171, a w tym zakresie Wojewoda Pomorski nie ma już do tego prawa.

Końcowo odnieść się należy do zarzutu ewentualnego braku możliwości zabudowy przez skarżącego działki [REDAKTOWANO] obręb Chmielno, powstałej po podziale działki [REDAKTOWANO] pozostającej w jego własności. Zgodnie z treścią wyroku z dnia 19 września 2024 r. „Naczelny Sąd Administracyjny przyjmuje za Sądem pierwszej instancji, że zatwierdzony projekt rozbudowy drogi w Chmielnie w spornym zakresie poważnie ingeruje w prawo własności [REDAKTOWANO] Ujmując syntetycznie związane z tym najważniejsze elementy stanu faktycznego podkreślić należy, że wedle projektu zagospodarowania terenu na odcinku drogi przed należącą do skarżącego działką [REDAKTOWANO] zaprojektowano wyspę spowalniającą, a w związku z poszerzeniem zakresu budowlnej w tym miejscu, nastąpiło gwałtowne, w stosunku do przebiegu drogi przy działce nr 845, poszerzenie obszaru inwestycji zajętej pod pas drogowy. Spowodowało to wydzielenie z działki [REDAKTOWANO] znaczącej części gruntu pod umocnienie skarpy oraz przydrożny rów. W tym kontekście skarżący zarzucił, że jego nieruchomości została zmniejszona, a w związku z obwarowaniami planu miejscowego (liniami zabudowy) całkowicie lub znacznie ograniczono możliwość jej zagospodarowania”, przy czym WSA w swoim wyroku z dnia 27 marca 2024 r. zwrócił uwagę, że „faktycznie jest tak, że nieprzekraczalne linie zabudowy wpływają na konieczność dostosowania do nich lokalizacji projektowanego obiektu, niemniej jednak przeznaczenie części dotychczasowej działki skarżącego pod drogę oznacza przesunięcie tych linii w głąb nieruchomości skarżącego. Linie te wyznaczone są od krawędzi drogi i jeżeli krawędź ta w następstwie zaskarżonej decyzji zostanie przesunięta kosztem nieruchomości skarżącego w jej głąb, to spowoduje to przesunięcie tych linii w sposób powodujący konieczność modyfikacji lokalizacji zamierzonej inwestycji”. Wojewoda Pomorski nie kwestionuje ogólnego stanowiska Sądów obu instancji, iż w związku z dokonanym podziałem nieruchomości skarżącego i wydzieleniem nowej działki budowlanej [REDAKTOWANO] zmianie ulegną wyznaczone przepisami prawa linie zabudowy. Jednakże organ odwoławczy stoi na stanowisku, iż linia zabudowy określona w obowiązującym miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego, przyjętym uchwałą Rady Gminy Chmielno nr VIII/86/2019 w dniu 26 czerwca 2019r. w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla fragmentu wsi Chmielno „Jezioro Białe” i zaznaczona na załączniku graficznym do tego planu, nie ulega przesunięciu. Zmiana przebiegu tej linii może nastąpić jedynie w przypadku w formie zmiany tego planu, zaś do tego czasu organu administracji architektoniczno-budowlanej przy wydawaniu pozwolenia na budowę na działce nr 844/2 będą związane ustaleniami ww. uchwały. Niemniej jednak, niezależnie od powyższego zmianie ulegną linie zabudowy wyznaczone przepisami techniczno-budowlanymi wynikającymi m.in. z § 12 rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 12 kwietnia 2002 r. w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie (tekst jedn.: Dz.U. z 2022 r. poz. 1225 z późn. zm.) w związku z przesunięciem granicy działki, a także wynikające z art. 43 ustawy z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych (tekst jedn.: Dz.U. z 2025 r. poz. 889), gdzie

Wydział Infrastruktury

Pomorski Urząd Wojewódzki w Gdańsku
ul. Okopowa 21/27, 80-810 Gdańsk
tel.: 58 30 77 482, e-mail: wi@gdansk.uw.gov.pl
<https://www.gov.pl/web/uw-pomorski>

dla drogi gminnej odległość obiektów budowlanych w terenie zabudowy wynosi 6 m a poza terenem zabudowy już 15 m (poz. 3 lit. c Tabela w art. 43 ust. 1). Przy czym warto zaznaczyć, że brak jest ustawowej definicji „terenu zabudowy”, a w orzecznictwie pojawiają się dwa przeciwne stanowiska, gdzie zgodnie z jednym z nich termin „teren zabudowy” odnosi się zarówno do obszarów, które są już zagospodarowane, jak i do takich, które są dopiero przeznaczone w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego do zagospodarowania (zob. np. wyrok WSA w Krakowie z dnia 23 listopada 2017 r., sygn. akt II SA/Kr 1339/17). Również warto dodać, że w szczególnie uzasadnionych przypadkach usytuowanie obiektu budowlanego przy drodze (w omawianym przypadku drodze gminnej) w odległości mniejszej niż określona w tabeli może nastąpić za zgodą zarządcy drogi, wydaną przed uzyskaniem przez inwestora obiektu pozwolenia na budowę lub zgłoszeniem budowy albo wykonywania robót budowlanych. Realna zatem ocena możliwości zabudowy działki [redacted] obręb Chmielno możliwa będzie dopiero w toku postępowania o udzielenie pozwolenia na budowę (dokonania zgłoszenia) konkretnego przedsięwzięcia. Także wówczas organ zobligowany będzie do uznania, czy teren, na którym sytuowany jest obiekt budowlany przy określonej drodze, tj. teren działki [redacted] przy drodze gminnej odznacza się cechami mogącymi go zakwalifikować do terenu zabudowy, z wykorzystaniem materiału dowodowego, jaki ten sposób zagospodarowania obrazuje (por. wyrok NSA z dnia 17 grudnia 2019 r., sygn. akt II OSK 2715/18). Warto zatem odnotować, że obecnie, po wykonaniu robót budowlanych, w związku z nadanym rygiem natychmiastowej wykonalności decyzji Starosty Kartuskiemu nr B.6740.7.28.2022.IF z dnia 18 stycznia 2023 r., Wójt Gminy Chmielno w swoim piśmie z dnia 10 czerwca 2025 r., wskazał możliwy przebieg linii zabudowy zgodnie z ustawą o drogach publicznych linia zabudowy, podając iż przebiega ona 6 m od zewnętrznej granicy krawędzi jezdni, co powoduje iż przebiega ona w całości jeszcze w granicach pasa drogowego, po skarpie, i nie wpływa na zabudowę działki [redacted]. Mając wszystko powyższe na uwadze, Wojewoda Pomorski stwierdza, że pomimo dokonania podziału działki [redacted] na działkę [redacted], z której tylko ta druga pozostaje we własności skarżącego, to w dalszym ciągu skarżący ma realną możliwość zabudowy swojej nieruchomości zgodnie z jej przeznaczeniem ustalonym w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego i zgodnie z przepisami prawa powszechni obowiązującego. Zakres ingerencji w prawo własności [redacted] [redacted] pomimo, że istotny, nie pozbawia go prawa zabudowy działki [redacted], sposób zaś zabudowy tej działki będzie ostatecznie ustalony dopiero w postępowaniu o pozwolenie na budowę.

Jak zauważył NSA w swoim orzeczeniu z dnia 19 września 2024 r. „zezwoenie na realizację inwestycji drogowej prowadzi wprost do odjęcia prawa własności, a więc do wywłaszczenia w znaczeniu dosłownym. Z tego powodu oceniając zakres nieruchomości przejmowanych na rzecz Skarbu Państwa lub jednostek samorządu terytorialnego nie można zupełnie abstrahować od fundamentalnych standardów konstytucyjnych dotyczących wywłaszczenia. Zgodzić się należy z argumentacją wyrażoną w przywołanym przez Wojewódzki Sąd Administracyjny w Gdańsku wyroku Naczelnego Sądu Administracyjnego o sygn. akt II OSK 2039/19 (ale też na przykład w wyroku z dnia 25 listopada 2021 r., sygn. akt II OSK 2138/21, orzeczenia.nsa.gov.pl), gdzie akcentowano, że zgodnie z art. 21 ust. 2 Konstytucji wywłaszczenie jest dopuszczalne jedynie wówczas, gdy jest dokonywane na cele publiczne i za słusznym odszkodowaniem. Art. 21 ust. 2 Konstytucji należy odczytywać w powiązaniu z innymi przepisami ustawy zasadniczej, przede wszystkim z art. 64 ust. 3 i art. 31 ust. 3. W szczególności przyjmuje się, że dodatkową przesłanką dopuszczalności wywłaszczenia jest niezbędność jego dokonania. Wprawdzie art. 21 ust. 2 nie formułuje tego w sposób wyraźny, ale skoro posługuje się określeniem «jedynie wówczas», to kryje to w sobie przeświadczenie o wyjątkowości tej ingerencji we własność prywatną.

Wydział Infrastruktury

Pomorski Urząd Wojewódzki w Gdańsku
ul. Okopowa 21/27, 80-810 Gdańsk
tel.: 58 30 77 482, e-mail: wi@gdansk.uw.gov.pl
<https://www.gov.pl/web/uw-pomorski>

Dodatkowo przepis art. 31 ust. 3 Konstytucji dopuszcza ograniczenie wolności i praw jednostki, tylko gdy jest to «konieczne», co należy odnieść również do wyłączenia».

Mając powyższe na uwadze, zdaniem Wojewody Pomorskiego zatwierdzony skarżona decyzją Starosty Kartuskiego podział nieruchomości działki [REDAKTOWANO] był zasadny i konieczny, w celu bezpiecznego pod względem technicznym i użytkowym zaprojektowania drogi gminnej i terenów do niej sąsiednich. Dokonane natomiast na cele publiczne wyłączenie działki [REDAKTOWANO] pomimo iż dotkliwe i istotnie ingerujące w prawo własności skarżącego, było zgodne z przepisami „specustawy” drogowej ani nie narusza art. 21 ust. 2 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej. „Konieczność”, o której mowa w przepisach Konstytucji została wykazana na etapie ponownego rozpoznania odwołania [REDAKTOWANO] i szczegółowo omówiona przez organ odwoławczy.

W tym miejscu należy także zwrócić uwagę na brzmienie przepisu art. 13 ust. 3 ustawy o szczególnych zasadach przygotowania i realizacji inwestycji w zakresie dróg publicznych, w myśl którego „w przypadku (...) jeżeli przejęta jest część nieruchomości, a pozostała część nie nadaje się do prawidłowego wykorzystania na dotychczasowe cele, właściwy zarządca drogi jest obowiązany do nabycia, na wniosek właściciela lub użytkownika wieczystego nieruchomości, w imieniu i na rzecz Skarbu Państwa albo jednostki samorządu terytorialnego tej części nieruchomości”. Ustawodawca zatem przewidział przypadku, gdzie w wyniku realizacji inwestycji drogowej podział nieruchomości odbywa się w sposób ingerujący w prawo własności do tego stopnia, że pozostała w rękach dotychczasowego właściciela część nieruchomości nie nadaje się do wykorzystania na dotychczasowe cele. Jeżeli więc w ocenie [REDAKTOWANO] powstała po podziale działki [REDAKTOWANO] obręb Chojnice, działka [REDAKTOWANO] niepodlegająca przejęciu pod inwestycję drogową, tzw. „resztówka”, nie nadaje się do prawidłowego jej wykorzystania, m.in. zgodnie z przeznaczeniem wynikającym z ustaleń miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, może on wystąpić z roszczeniem cywilnoprawnym do zarządcy drogi o wykup tejże nieruchomości.

Podsumowując, kompetencje organu odwoławczego obejmują zarówno korygowanie wad prawnych decyzji organu I instancji, polegających na niewłaściwym zastosowaniu przepisu prawa materialnego, bądź postępowania administracyjnego, jak i wad polegających na niewłaściwej ocenie okoliczności faktycznych. Zgodnie z ogólnie przyjętą zasadą organy administracyjne powinny działać wnikliwie, prowadząc wyczerpujące postępowanie dowodowe w celu uzyskania prawdy obiektywnej, a fakty istotne dla podjęcia rozstrzygnięcia powinny zostać, w miarę możliwości, bezsprzecznie ustalone. Obowiązek ten wynika z art. 7 i 77 Kpa. Dlatego też trafność rozstrzygnięcia w każdym indywidualnym przypadku wymaga szczegółowego zbadania i rozważenia wszelkich argumentów, które stanowiłyby podstawę do przyjęcia określonego stanowiska. Wydając decyzję, organ zobowiązany jest do przestrzegania przepisów Kpa, a przede wszystkim do podejmowania wszelkich kroków niezbędnych do dokładnego wyjaśnienia stanu faktycznego. Do zebrania wyczerpującego materiału dowodowego w sprawie, Wojewoda Pomorski został zobowiązany wyrokami Sądów obu instancji. Po przeprowadzeniu ponownego postępowania odwoławczego i rozpatrzeniu wniosku inwestora o wydanie decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej pn.: „Rozbudowa drogi gminnej nr 154017G w miejscowości Chmielno, Bukowinki” wydanej na rzecz Wójta Gminy Chmielno, w części dotyczącej działki [REDAKTOWANO] obręb Chmielno, po przeanalizowaniu materiału dowodowego i zbadaniu poprawności postępowania organu I instancji oraz poprawność wydanej przez niego decyzji w tej części, jak również rozpoznaniu zarzutów podniesionych przez skarżącego, organ odwoławczy uznał, że zaskarżona decyzja Starosty Kartuskiego nr 6740.7.28.2022.IF z dnia 18 stycznia 2023 r., w części dotyczącej ww. działki [REDAKTOWANO] jest prawidłowa i należało ją utrzymać w mocy.

Wydział Infrastruktury

Pomorski Urząd Wojewódzki w Gdańsku
ul. Okopowa 21/27, 80-810 Gdańsk
tel.: 58 30 77 482, e-mail: wi@gdansk.uw.gov.pl
<https://www.gov.pl/web/uw-pomorski>

Złożony przez inwestora - Wójta Gminy Chmielno wniosek wraz z załącznikami, w części dotyczącej działek [REDAKTOWANE] obręb Chmielno, jest kompletny i spełnia wymogi art. 11d ust. 1 „specustawy” drogowej.

Przedłożony przez inwestora projekt budowlany, w kontrolowanej na tym etapie części zamierzenia budowlanego, posiada wymagane opinie, uzgodnienia i sprawdzenia oraz informację dotyczącą bezpieczeństwa i ochrony zdrowia, o której mowa w art. 20 ust. 1 pkt 1b, ustawy Prawo budowlane, a także sporządzony został przez osoby posiadające odpowiednie uprawnienia budowlane do pełnienia samodzielnych funkcji w budownictwie i legitymujące się zaświadczeniem, o którym mowa w art. 12 ust. 7 ustawy Prawo budowlane, o wpisie na listę członków właściwej izby samorządu zawodowego, i które to złożyły, przewidziane w art. 34 ust. 3d pkt 3 Prawa budowlanego, oświadczenie o sporządzeniu projektu zgodnie z obowiązującymi przepisami i zasadami wiedzy technicznej.

Zgodnie z art. 11f ust. 1 „specustawy” drogowej decyzja o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej zawiera w szczególności: 1) wymagania dotyczące powiązania drogi z innymi drogami publicznymi, z określeniem ich kategorii; 2) określenie linii rozgraniczających teren; 3) warunki wynikające z potrzeb ochrony środowiska, ochrony zabytków i dóbr kultury współczesnej oraz potrzeb obronności państwa; 4) wymagania dotyczące ochrony uzasadnionych interesów osób trzecich; 5) zatwierdzenie podziału nieruchomości, o którym mowa w art. 12 ust. 1; 6) oznaczenie nieruchomości lub ich części, według katastru nieruchomości, które stają się własnością Skarbu Państwa lub właściwej jednostki samorządu terytorialnego; 7) zatwierdzenie projektu zagospodarowania działki lub terenu oraz projektu architektoniczno-budowlanego; 8) w razie potrzeby inne ustalenia dotyczące: a) określenia szczególnych warunków zabezpieczenia terenu budowy i prowadzenia robót budowlanych, b) określenia obowiązku budowy i okresu użytkowania tymczasowych obiektów budowlanych, c) określenia obowiązku i terminów rozbiórki istniejących obiektów budowlanych nieprzewidzianych do dalszego użytkowania oraz tymczasowych obiektów budowlanych, d) określenia szczegółowych wymagań dotyczących nadzoru na budowie, e) obowiązku budowy lub przebudowy sieci uzbrojenia terenu, f) obowiązku budowy lub przebudowy urządzeń wodnych lub urządzeń melioracji wodnych szczegółowych, g) obowiązku budowy lub przebudowy innych dróg publicznych, h) obowiązku budowy lub przebudowy zjazdów, i) określenia ograniczeń w korzystaniu z nieruchomości dla realizacji obowiązków, o których mowa w lit. b, c oraz e-h, oraz j) zezwolenia na wykonanie obowiązków, o których mowa w lit. b, c oraz e-h. Decyzja Starosty Kartuskiego, w kontrolowanej części w związku z zapadłymi wyrokami Sądów obu instancji, czyni zadość wymogom przedstawionym w ww. art. 11f ust. 1 „specustawy” drogowej.

Biorąc pod uwagę wszystkie powyżej opisane okoliczności, po wydanych wyrokach WSA w Gdańsku z dnia 27 marca 2024 r., sygn. akt II SA/Gd 1158/23, i NSA z dnia 19 września 2024 r., sygn. akt II OSK 1670/24 oraz przeprowadzeniu postępowania wyjaśniającego przez Wojewodę Pomorskiego w trybie art. 136 § 1 Kpa, zaskarżoną decyzję Starosty Kartuskiego nr B.6740.7.28.2022.IF z dnia 18 stycznia 2023 r. o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej pn.: „Rozbudowa drogi gminnej nr 154017G w miejscowości Chmielno, Bukowinki” w części dotyczącej działek [REDAKTOWANE] obręb Chmielno, należało na podstawie art. 138 § 1 pkt 1 Kpa utrzymać w mocy, z uwagi na fakt, iż postępowanie administracyjne w sprawie wydania decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej przeprowadzone zostało przez Starostę Kartuskiego w sposób prawidłowy, z zachowaniem wymogów przewidzianych prawem.

Mając powyższe na uwadze, orzeczono jak w sentencji.

Wydział Infrastruktury

Pomorski Urząd Wojewódzki w Gdańsku
ul. Okopowa 21/27, 80-810 Gdańsk
tel.: 58 30 77 482, e-mail: wi@gdansk.uw.gov.pl
<https://www.gov.pl/web/uw-pomorski>

DECYZJA NINIEJSZA JEST OSTATECZNA

Od decyzji przysługuje prawo wniesienia skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gdańsku za pośrednictwem Wojewody Pomorskiego w terminie 30 dni od dnia doręczenia decyzji.

Jednocześnie poucza się strony, o tym iż:

1. Zgodnie z art. 199 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz.U. z 2024, poz. 935) strony ponoszą koszty postępowania związane ze swym udziałem w sprawie, chyba że przepis szczególny stanowi inaczej.
2. Zgodnie z § 2 ust. 3 pkt 1) rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16 grudnia 2003 r. w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz.U. z 2021, poz. 535 ze zm.) wpis stały wynosi w sprawach skarg z zakresu budownictwa i architektury 500 zł.
3. Przy uiszczaniu wpisu - zarówno gotówką do kasy właściwego sądu administracyjnego, jak i na rachunek bankowy tego sądu - należy wskazać tytuł wpłaty, rodzaj pisma, od którego wpis jest uiszczany, oraz sygnaturę akt sądowych.
4. Zgodnie z art. 243 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz.U. z 2024, poz. 935) stronie, na jej wniosek złożony przed wszczęciem postępowania lub w toku postępowania, może być przyznane prawo pomocy przez ustanowienie adwokata, radcy prawnego, doradcy podatkowego lub rzecznika patentowego. Prawo pomocy obejmuje, zgodnie z art. 244 § 1 ww. ustawy zwolnienie od kosztów sądowych oraz ustanowienie adwokata, radcy prawnego, doradcy podatkowego lub rzecznika patentowego. Wniosek w tym przedmiocie powinien być złożony na urzędowym formularzu według ustalonego wzoru.
5. Urzędowe formularze, o których mowa w ust.4, udostępniane są w wojewódzkich sądach administracyjnych, Naczelnym Sądzie Administracyjnym, urzędach gmin, a także w internecie pod adresem: <http://www.nsa.gov.pl/>.

Wniosek ten wolny jest od opłat sądowych.

z upoważnienia Wojewody Pomorskiego

Dyrektor

Wydziału Infrastruktury

Małgorzata Cymerys

/dokument podpisany elektronicznie/

Otrzymują:

1. Wójt Gminy Chmielno,
2. [REDAKTOWANE] reprezentowany przez r.pr [REDAKTOWANE]
3. Starosta Kartuski,
4. Powiatowy Inspektor Nadzoru Budowlanego w Kartuzach,
5. WI-III.KM / aa.

Wydział Infrastruktury

Pomorski Urząd Wojewódzki w Gdańsku
ul. Okopowa 21/27, 80-810 Gdańsk
tel.: 58 30 77 482, e-mail: wi@gdansk.uw.gov.pl
<https://www.gov.pl/web/uw-pomorski>